

Bilag 6.

København og Esbjerg, den 8. Juni 1943.

Til det af Rigsdagen nedsatte Udvalg for Behandling af Lovforslaget vedrørende Krigskonjunkturskat.

I Anledning af det af Hr. Finansministeren den 28. Maj d. A. fremsatte Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1943—44 samt om bunden Opsparing tillader Bestyrelserne for Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening sig herved høfligst at andrage det af Folketinget nedsatte Udvalg om over for den danske Rigsdag at gøre Indstilling om, at aktive Fiskere undtages fra at blive berørt af Forslagets Bestemmelser, saafremt disse skulde blive ophøjet til Lov.

Vi skal i saa Henseende høfligst henvise til, at der, saa vidt vi har kunnet faa bekræftet, er gennemført en tilsvarende Lov om Krigskonjunkturskat i vort Naboland — Sverige —, men her har man undtaget de aktive Fiskere fra Lovens Bestemmelser, og efter vor Opfattelse bør lignende Undtagelsesbestemmelser gennemføres for de danske Fiskeres Vedkommende, bl. a. fordi Fiskerbefolkningen i Forvejen er saa haardt beskattet, at det for Flertallet virker som en Skattebyrde.

Som Motivering for vor ærbødige Henvendelse skal vi gøre opmærksom paa, at Fiskeriets Hovedorganisationer i Fællesskab har rettet flere Henvendelser til Finansministeriet om almindelig Skattelettelse for vore Fiskere i Lighed med de Lettelser, der er opnaaet af Søfolk, Lodser, statsansat Personale paa Statens Skibe og Fartøjer samt Sejlskibsredere, der selv fører eget Fartøj, men der er ikke hidtil i mindste Maade blevet taget Hensyn til disse Andragender, og Fiskerne er altsaa de eneste af Søens Folk, der ikke har faaet Skattelettelser. Dette mener vi staar i afgjort Misforhold til den Dødsfare, som Fiskerne udsætter sig for, hver Gang de tager paa Havet for at gøre god dansk Samfundsgerning.

Mange af vore Fiskere er blevet saa haardt ramt gennem Merindkomstskatten, at det vil fratage Fiskerne ethvert Initiativ at paaligne dem yderligere Skattebyrder. Dette staar i Forbindelse med selve Beregningen af Merindkomstskatten, fordi der i Sammenligningsaarene kun var et ret daarligt Udbytte ved Fiskerierhvervet, og mange af vore Fiskere, der nu selv ejer Fartøj, var i Basisaarene kun Kokkedrenge med en stærkt begrænset Indtægt, hvorfor Merindkomstskatten for Fiskerierhvervets Vedkommende er faldet meget haardt og i flere Tilfælde endog virker som en uretfærdig Byrde.

Vi skal endvidere henvise til, at adskillige af vore Fiskere har foretaget tvungen Opsparing ved at anbringe Pengemidler i „Danske Fiskeres Redskabsfornyelsesfond“ til Indkøb af Fiskeredskaber, naar disse igen kan købes i nogenlunde normalt Omfang; og at det ikke drejer sig om helt smaa Summer, der saaledes er gjort til Genstand for tvungen Opsparing, skal vi godtgøre ved at henlede Opmærksomheden paa, at mange Fiskere paa den Maade har henlagt Beløb paa indtil 14 000 Kr., og at der alt i alt af danske Fiskere er anbragt ca. 1,7 Mill. Kr. i „Danske Fiskeres Redskabsfornyelsesfond“.

I det hele taget mener vi os berettiget til at drage i Tvivl, om Fiskerierhvervets Fortjeneste i disse Aar kan betragtes som Krigskonjunkturindtægter. Det maa i den Henseende erindres, at Fiskerierhvervet er et ældgammelt Erhverv, der allerede før Krigens Udbrud var organiseret saaledes, at man kunde tale om „Husmandsbrug til Søs“ i Forbindelse med Omtalen af Fiskernes Indtjeningsmuligheder ved den Fiskerflaade, der stod til Erhvervets Raadighed.